

Projekt

z dnia 4 września 2026 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W MUROWANEJ GOŚLINIE**

z dnia 15 września 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Miasta i Gminy Murowana Goślina

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), w związku z art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662 z późn. zm.), Rada Miejska w Murowanej Goślinie po rozpatrzeniu skargi z dnia 23 lipca 2026 r. uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się skargę z dnia 23 lipca 2026 r. na Burmistrza Miasta i Gminy Murowana Goślina, (której nadano nr sprawy OR.1510.13.2026) za bezzasadną.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miejskiej.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCA KOMISJI SKARG
WNIOSKÓW I PETYCJI
Magdalena Binięda-Grzebyta
Robert Berch
Radosław Motka

Uzasadnienie

W dniu 23 lipca 2026 r. do Urzędu Miasta i Gminy Murowana Goślina wpłynęła skarga mieszkańca z dnia 23 lipca 2026 r., skierowana do Rady Miejskiej w Murowanej Goślinie i zarejestrowana pod znakiem OR.1510.13.2026, dotycząca zaniedbania i nienależytego wykonywania przez Burmistrza Miasta i Gminy Murowana Goślina zadań związanych z prowadzeniem gminnej ewidencji innych obiektów, w których świadczone są usługi hotelarskie, w odniesieniu do obiektu prowadzonego przez Novelhouse sp. z o.o. w Kamińsku 24A (działka nr ewid. 673), wpisanego do ewidencji w dniu 12 listopada 2025 r. pod numerem 2.1.2025. Skarżący zarzucił organowi wykonawczemu niepodjęcie czynności przewidzianych w art. 40 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych, pomimo przedstawienia dokumentów mających wskazywać na wątpliwości co do spełniania przez obiekt wymagań określonych w art. 35 ust. 2 tej ustawy, a nadto bagatelizowanie ustaleń nadzoru budowlanego, ograniczenie oceny wyłącznie do części noclegowej obiektu oraz zaniechanie zbadania jego dostępu do drogi publicznej. Skargę przekazano Komisji Skarg, Wniosków i Petycji pismem z dnia 24 lipca 2026 r. Skarżący uzupełnił ją pismem z dnia 14 sierpnia 2026 r., powołując się na ustalenia czynności kontrolno-rozpoznawczych Komendy Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Poznaniu przeprowadzonych w dniach 15–17 lipca 2026 r., oraz pismem z dnia 18 sierpnia 2026 r., przy którym przedłożył odpis postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 16 lipca 2026 r. (sygn. akt XVIII C 819/26) o udzieleniu zabezpieczenia; oba pisma przekazano Komisji w dniu 21 sierpnia 2026 r. Wyjaśnienia w sprawie skargi organ wykonawczy złożył w dniu 3 września 2026 r.

Prowadzenie ewidencji innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie, stanowi — stosownie do art. 38 ust. 5 powołanej ustawy — zadanie własne gminy, wobec czego skarga podlegała rozpatrzeniu przez Radę Miejską na podstawie art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego. Skarżący występował już uprzednio ze skargą dotyczącą sposobu wykonywania przez organ wykonawczy zadań związanych z prowadzeniem ewidencji tego samego obiektu, uznaną za bezzasadną uchwałą Nr XX/172/2025 Rady Miejskiej w Murowanej Goślinie z dnia 9 grudnia 2025 r. W niniejszym piśmie powołał jednak okoliczności, których wcześniej nie podnosił, a które zaistniały po wydaniu poprzedniego rozstrzygnięcia — ustalenia czynności kontrolno-rozpoznawczych z lipca 2026 r. oraz postanowienie sądu z dnia 16 lipca 2026 r. Rada wskazuje przy tym, że przedmiotem postępowania prowadzonego w trybie działu VIII Kodeksu postępowania administracyjnego jest ocena sposobu wykonywania zadań przez organ wykonawczy, nie zaś merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej; Rada Miejska nie jest organem wyższego stopnia i nie może nakazać Burmistrzowi dokonania określonej oceny prawnej ani wydania określonego rozstrzygnięcia, wobec czego zawarte w skardze żądania zobowiązania organu do ponownej oceny obiektu oraz do podjęcia czynności kontrolnych wykraczają poza zakres kompetencji Rady w niniejszym trybie.

Zarzut zaniechania nie znajduje oparcia w stanie prawnym i faktycznym sprawy. Wpis obiektu do ewidencji nastąpił na wniosek przedsiębiorcy zawierający oświadczenie o spełnianiu wymogów budowlanych, sanitarnych i przeciwpożarowych. Zgodnie z art. 40 ust. 3 ustawy o usługach hotelarskich organ prowadzący ewidencję ma prawo kontrolować przestrzeganie wymagań określonych w art. 35 tej ustawy. Przepis ten przyznaje uprawnienie kontrolne, nie czyni jednak organu ewidencyjnego organem nadzoru budowlanego, organem Państwowej Inspekcji Sanitarnej ani organem ochrony przeciwpożarowej. Ocena spełniania wymagań przeciwpożarowych, budowlanych i sanitarnych należy do organów wyspecjalizowanych, a organ ewidencyjny — nie dysponując aparatem technicznym pozwalającym na samodzielne ustalenie stanu instalacji, klasyfikacji stref pożarowych czy kategorii zagrożenia ludzi — jest ich ustaleniami związany i nie może ich zastępować. Organ wykonawczy nie pozostawał przy tym bezczynny: pismami z dnia 20 i 30 lipca 2026 r., a więc w ciągu kilku dni od wpływu skargi, wystąpił do trzech właściwych organów o opinie w przedmiocie spełniania przez obiekt wymagań ustawowych. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla powiatu poznańskiego pismem z dnia 27 sierpnia 2026 r. potwierdził, że cały kompleks posiada legalny, wynikający z pozwoleń na budowę i zatwierdzonych nimi projektów budowlanych, sposób użytkowania, obejmujący bazę noclegową dla usług agroturystycznych. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Poznaniu pismem z dnia 27 sierpnia 2026 r. poinformował, że podczas ostatniej kontroli obiektu,

przeprowadzonej w dniu 4 września 2025 r., nie stwierdzono naruszenia przepisów sanitarno-higienicznych. Komendant Miejski Państwowej Straży Pożarnej w Poznaniu nie udzielił odpowiedzi pisemnej, a z notatki służbowej z dnia 1 września 2026 r. wynika, że w sprawie obiektu toczy się postępowanie administracyjne.

Rada Miejska nie pomija okoliczności podnoszonych w zakresie ochrony przeciwpożarowej. Komenda Miejska Państwowej Straży Pożarnej w Poznaniu pismem z dnia 18 sierpnia 2026 r. (znak MZ.52800.3.2026.42.AG) stwierdziła uchybienia naruszające obowiązujące przepisy przeciwpożarowe i techniczno-budowlane, dotyczące dwóch drewnianych, zabiegowych klatek schodowych służących ewakuacji z pomieszczeń noclegowych w budynku „Tradycja” oraz braku wydzielania kotłowni gazowej o mocy 123 kW drzwiami w klasie odporności ogniowej EI 30. Okoliczność ta nie przesądza jednak o zasadności skargi. W tym samym piśmie organ ochrony przeciwpożarowej wskazał bowiem, że usunięcie uchybień powinno nastąpić w przypadku nadbudowy, rozbudowy, przebudowy lub zmiany sposobu użytkowania obiektu, oraz dopuścić spełnienie wymagań w sposób zamienny w oparciu o ekspertyzę techniczną uzgodnioną z właściwym komendantem wojewódzkim. Nie wydał natomiast zakazu prowadzenia działalności ani nakazu wstrzymania świadczenia usług noclegowych, co potwierdził wprost w piśmie z dnia 12 sierpnia 2026 r. Postępowanie tego organu pozostaje w toku, organ prowadzący ewidencję nie dysponuje zatem wiążącym ustaleniem organu właściwego rzeczowo, że obiekt nie spełnia wymagań przeciwpożarowych. Odnotowana w protokole kontroli nadzoru budowlanego z dnia 8 maja 2026 r. rozbieżność pomiędzy kategorią zagrożenia ludzi przyjętą w projekcie a faktyczną pojemnością obiektu nie stanowi z kolei stwierdzenia niespełniania wymagań, lecz wskazanie potrzeby sporządzenia ekspertyzy; w tym samym protokole odnotowano, że zagrożenia bezpieczeństwa ludzi i mienia nie stwierdzono, a przedstawiciel spółki oświadczył, iż ekspertyza została już zlecona. Organ nadzoru budowlanego, dysponując instrumentem przewidzianym w art. 66 ustawy — Prawo budowlane, nie wydał decyzji nakazującej usunięcie nieprawidłowości ani wstrzymanie użytkowania obiektu, a pismem z dnia 27 sierpnia 2026 r. potwierdził legalność sposobu jego użytkowania. Nakazanie wstrzymania świadczenia usług hotelarskich lub wykreślenie obiektu z ewidencji stanowi zaś najdalej idącą ingerencję w wolność działalności gospodarczej i wymaga bezspornego ustalenia, że obiekt wymagań nie spełnia. Oparcie takiego rozstrzygnięcia na niezakończonym postępowaniu innego organu naraziłoby Gminę na zarzut działania bez dostatecznej podstawy faktycznej. Z materiału sprawy wynika przy tym, że podmiot prowadzący obiekt przystąpił do realizacji zaleceń straży pożarnej, a organ wykonawczy — pozostając w kontakcie z właściwymi instytucjami — zadeklarował podjęcie stosownych działań w razie rozstrzygnięcia przez którykolwiek z tych organów, że obiekt nie powinien prowadzić działalności.

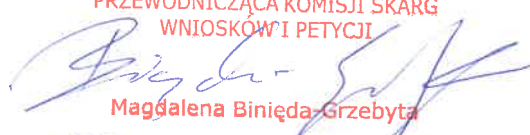
Nie znajduje potwierdzenia zarzut zawężenia oceny do części noclegowej obiektu. Spór w tym przedmiocie ma charakter interpretacyjny, jednak nawet przy przyjęciu szerszej wykładni prezentowanej przez skarżącego ocena spełniania wymagań przeciwpożarowych i techniczno-budowlanych przez cały kompleks, w tym kwalifikacja stref pożarowych i kategorii zagrożenia ludzi, należy do organów wyspecjalizowanych, nie zaś do organu prowadzącego ewidencję. Stanowisko organu wykonawczego było przy tym prezentowane konsekwentnie i uzasadniane w korespondencji ze skarżącym, w szczególności w pismach z dnia 4 maja, 3 czerwca i 10 lipca 2026 r. Przyjęcie odmiennej od skarżącego wykładni przepisu nie stanowi nienależytego wykonywania zadań, a różnica stanowisk prawnych nie jest równoznaczna z zaniedbaniem obowiązków. Podobnie ocenić należy zarzut dotyczący dostępu obiektu do drogi publicznej. Kwestia legalności zjazdów z drogi gminnej nr 318253P była przedmiotem odrębnej korespondencji pod znakiem ZD.7021.5.2.2026. Pismami z dnia 4 lutego i 3 marca 2026 r. udzielono skarżącemu odpowiedzi merytorycznych, wskazując, że zjazdy funkcjonują w niezmiennym kształcie przed wejściem w życie ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych i mają charakter zjazdów istniejących, a droga, mająca uprzednio kategorię drogi powiatowej, z dniem 1 stycznia 2018 r. została przejęta w zarządzanie przez Burmistrza wraz z całą infrastrukturą, co koresponduje z treścią pisma Zarządu Dróg Powiatowych w Poznaniu z dnia 8 stycznia 2026 r. Sprawa ta podlega odrębnemu trybowi postępowania i nie mieści się w katalogu wymagań, o których mowa w art. 35 ust. 2 ustawy o usługach hotelarskich, a skarżący otrzymał w niej odpowiedzi w terminie i odnoszące się do przedstawionych zarzutów.

Powołane w uzupełnieniu skargi postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 16 lipca 2026 r. zapadło na posiedzeniu niejawnym w prywatnym procesie o ochronę dóbr osobistych

i udziela zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego na czas trwania tego postępowania. Zabezpieczenie ma charakter tymczasowy i nie przesądza o zasadności powództwa, a adresatami orzeczonych zakazów są pozwani. Orzeczenie nie jest skierowane do Gminy Murowana Goślina ani do Burmistrza, nie zawiera oceny działań organu wykonawczego i nie nakłada na organ prowadzący ewidencję jakichkolwiek obowiązków, w szczególności obowiązku wykreślenia obiektu z ewidencji. Odrębnego odnotowania wymaga natomiast, że argumentacja uzupełnienia z dnia 14 sierpnia 2026 r. opiera się w całości na treści protokołu ustaleń Komendy Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej z dnia 17 lipca 2026 r., z którego skarżący wywodzi twierdzenia o liczbie i charakterze nieprawidłowości, o zakwalifikowaniu kompleksu jako jednej strefy pożarowej oraz o nieprzekazaniu instrukcji bezpieczeństwa pożarowego. Dokument ten, obejmujący 16 stron akt, został wymieniony w wykazie załączników, nie został jednak do pisma dołączony, co uniemożliwiło organowi wykonawczemu odniesienie się do przytoczonych ustaleń. Twierdzenia oparte wyłącznie na dokumencie, którego skarżący nie przedłożył, pozostają w niniejszym postępowaniu nieudokumentowane, a ocena jego pełnej treści należy do organu, który czynności kontrolno-rozpoznawcze przeprowadził.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Rada Miejska w Murowanej Goślinie stwierdza, że działania Burmistrza Miasta i Gminy Murowana Goślina podejmowane były w granicach kompetencji przysługujących organowi prowadzącemu ewidencję, z zachowaniem należytej staranności i z poszanowaniem właściwości rzeczowej organów wyspecjalizowanych. Organ wykonawczy na każdym etapie udzielał skarżącemu odpowiedzi odnoszących się do podnoszonych zarzutów, po wpływie skargi wystąpił do trzech właściwych organów i uzyskał od dwóch z nich stanowiska niepotwierdzające zarzutów, a w zakresie ochrony przeciwpożarowej pozostaje w kontakcie z Komendą Miejską Państwowej Straży Pożarnej w Poznaniu. Nie stwierdzono beczynności ani nienależytego wykonywania zadań, a rozbieżność stanowisk prawnych pomiędzy skarżącym a organem nie stanowi podstawy do uwzględnienia skargi.

W związku z wyżej podniesionymi argumentami Rada Miejska w Murowanej Goślinie postanowiła stwierdzić bezzasadność skargi z dnia 23 lipca 2026 r. wraz z jej uzupełnieniami.

PRZEWODNICZĄCA KOMISJI SKARG
WNIOSKÓW I PETYCJI

Magdalena Binięda-Grzebyta

Radosław Barto
